

2061 2. Beh. af Forst. t. Finanslov f. Finansåret fra 1. April 1874 til 31. Marts 1875. 2062

haaber, ved en eneste Behandling, efter at Sagen har været i Fællesudvalg, maa lykkes at gennemføre denne Bevilling, og det skulde i særdeles høi Grad glæde mig, om navnlig den nuværende Marineminister gennemførte denne Sag. Jeg skal villig erkjende, at det maaste er mig, der har set for fort paa Sagen, og at den ærede Marineminister og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) have set ret i, at det var rigtigt og forsvarligt at overtage Marinens Bestyrelse under de daværende Forhold.

Sag: Jeg maa udbede mig det høie Things Overbærenhed for at motivere mine Afstemninger, uagtet vi ere saa langt fremrykkede paa Aftenen, at det maaste vil synes ubeskedent; men jeg tilstaa, at jeg søler mig noget slaaet af den Insinuation, som den ærede Ordfører ikke blot i sit sidste Foredrag, men ogsaa ved flere andre Leiligheder er fremkommen med, nemlig at adskillige Medlemmer, ligesom jeg, vel ere enige om, at Udgifterne til Forsvarsvæsenet gaa til den yderste Grændse for Landets Evne, men hver Gang der foreslaas os Besparselser, dog stemme for Udgifterne. I Udbringingsforslaget Nr. 110. have vi en Post, der, som man siger, batter Noget, nemlig de 400,000 Rd. til Pantserflibet. Jeg erkjender, at vi dog paa et eller andet Sted maa holde fast ved de foreslaaede Besparselser, hvis de virkelig skulle blive til Noget, og jeg er derfor stærkt fristet til at holde fast ved denne; men jeg kan paa den anden Side ikke negte, at Marinen fra vor Histories første Begyndelse altid har været en uundværlig Del af vort Forsvarsvæsen og gennem alle Tider har hævedet vort Flags Ære og har en ikke mindre vigtig Opgave i Fremtiden, og det er min Overbevisning, at, dersom vi overhovedet skulle have en Marine, maa vi og vedblive med Bygningen af store Skibe. Jeg tilstaa, at jeg ikke, forinden der foreligger en anden Plan for vort Forsvarsvæsen, kan se, hvorledes disse Hensyn til Besparselser og til Forsvarsvæsenets nødvendige Krav kunne forenes, saa at Udgifterne ikke overskrider det Maal, som jeg maa anse for det rette, og jeg vil derfor afholde mig fra at stemme om Pantserflibet. Jeg maa afvente, at den ærede Minister kan forelægge en Plan for vort Forsvarsvæsen, saaledes at Udgifterne til samme holdes indenfor den Grændse, som jeg efter Landets Kræfter anser for den rette, uden at dog nogen væsentlig Bestanddel af samme i en uforholdsmæssig Grad lider derunder.

11te Marts.

Ordføreren: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) talte om mange forskellige Ting i det forrige Foredrag, han holdt. Jeg skal ikke komme ind paa at omtale hans Udviklinger af Thingets Forhold til de forskellige Lønningsforslag, som han omtalte. Derimod skal jeg sige, at, dersom det ærede Medlem havde været tilstede i dette Møde før end nu til Slutningen, vilde han have hørt Forklaringen paa Ting, som nu ere ham en Gaade, thi det er Ting, som ere forhandlede tidligere i Mødet, Forholdet mellem den Lillid, vi vise den ærede Minister som Sagminister ved at give ham fri Anvendelse af et Beløb af indtil en Million, eller af denne Million for næste Aar henimod 300,000 Rd., den Forskjel, der er imellem den Lillid, vi vise Ministeren som Sagminister ved at betro ham dette uden Tegninger og Overslag og saa dette, at betro den hele Regjering — saaledes betragte vi det — er en saa vigtig Sag, at Regjeringen naturligvis maa som saadan forstaa, at den angaar den i det Hele. Det er dog hele Regjeringen, vi skulle betro 2,300,000 Rd.

Wille: At overvære samtlige de Forhandlinger, som i disse Dage have optaget den største Del af Døgnet, har ligget over mine Kræfter; men jeg skal tilstaa, at jeg skulde have Dndt ved at høre Noget, der kunde forklare, at der kan vises Lillid til en Sagminister ved at bevilge ham 295,000 Rd. som Part af en Million til temmelig fri og ubestemt Anvendelse, men at det pludselig skulde gaa over til at blive et Spørgsmaal om Lillid til hele Regjeringen, naar Talen er om at anvende i et større Antal Aar 2,300,000 Rd. for at bygge et bestemt Skib. Jeg tror ikke, at Regjeringen som Helhed vil give sig mere af med Detaillerne af et Pantserflib til 2,300,000 Rd. end med Anvendelsen af de 295,000 Rd. som Part af Millionen. Jeg søler mig overbevist om, at i begge Stykker vil det blive Marineministeren som den egentlige Sagmand, der vil komme til at udøve den aldeles overveiende Indflydelse, og dersom de Herre virkelig have den Lillid til Sagmanden, den høitagtede Marineminister, som nu er bleven udtalt af den ærede Ordfører, kunne de ikke forsøre af den almindelig udtalte Grund, Mistillid til Ministeriet, nu at negte Bevillingen til Pantserflibet.

Ordføreren: Svad Flextallet eller de, som stemme for Mindretallets Forslag, kunne for-